

מתני': היה משקה ואחר כך מקריב את מנחתה רבי שמעון אומר מקריב את מנחתה ואח"כ היה משקה.

לר"ע ור"ש בדיעבד		ר' עקיבא ור' שמעון	
מחיקה	מחיקה	מחיקה	מחיקה
<u>הקרבת המנחה</u>	השקאה	<u>הקרבת המנחה</u>	השקאה
השקאה	<u>הקרבת המנחה</u>	מחיקה	<u>הקרבת המנחה</u>
השקאה	השקאה	השקאה	השקאה
לר"ש: רק לדעתה	לר"ע: אף בעל כרחא	לר"ש: כשר	לר"ע: פסול

תנו רבנן. "והשקה" (פסוק כד) מה תלמוד לומר, והלא כבר נאמר (פסוק כז) "והשקה"?

כג וכתב את וגו' **ומח** אל מי המרים:

כד **והשקה** את האשה את מי המרים וגו'

כה ולקח חלה מיד האשה את מנחת הקנאת וגו' והקריב אתה אל המזבח:

כו **וקמץ** וגו' **והקטיר** וגו' **ואחר ישקה** את האשה את המים:

כז **והשקה** את המים והיתה וגו'

חכמים	רבי שמעון	רבי עקיבא
והשקה	לגופו – להשקותה לפני המנחה [בדיעבד לא פתח קרא]	כשנמחקה המגילה (אף לפני המנחה) משקין אותה בע"כ (רק לאחר המנחה)
ואחר ישקה	[וואחר" המחיקה] אם רישומו ניכר פסול	אם רישומו ניכר פסול
והשקה	כשנמחקה המגילה משקין אותה בעל כרחא	לגופו – להשקותה אחר המנחה

• לפי ברייתא השניה רבי עקיבא סובר

שאין משקין אותה בעל כרחא אלא:

(א) כשנמחקה לאחר הקרבת הקומץ

(ב) והיא ממאנת לשתות מרתיא.